Dosarul nr. 1-28/2025
1-25024371-09-1-24022025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

15 aprilie 2025 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Anatolii Blinov
Grefier Elena Mahu și Cătălina Rarancean
cu participarea:
Procurorilor Vadim Ilco și Natalia Bordei
Apărătorului inculpatului Oleg Ciumaș
Inculpatei Elena Botezatu
Interpretului Maria Cațaveica
în lipsa:
Reprezentantului părții vătămate Vasile Cojohari
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Botezatu Elena ***** născută la ***** IDNP 0971305047097, domiciliată în or. Rîșcani, str. Izvoarelor nr. 9, studii medii, necăsătorită, nu are persoane la întreținere, fără grad de dezabilitate, reținută sau arestată în prezenta cauză nu a fost, cetățeancă a Republicii Moldova, vorbitoare de limbă rusă, cunoaște limba de stat, anterior condamnată prin:

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 16 iunie 2017, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 150 ore;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 08 februarie 2018, în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 100 ore;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 14 februarie 2020, în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea

condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 2 ani;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 31 mai 2021, în baza art.190 alin. (1) lit.c) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. În baza art.107 alin. (1) Cod penal, 389 alin. (4) pct.2) Cod de procedură penală, fiind eliberată de executarea pedepsei penale stabilite pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal în temeiul Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia in legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova;

- prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central, din 12 ianuarie 2023, în temeiul art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 160 ore;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 21 februarie 2023, în baza art. 179 alin. (1) Cod Penal, proces încetat în legătură cu împăcarea părților,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal,

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 24.02.2025-15.04.2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

1. **Privind fapta prejudiciabilă constatată.**

Botezatu Elena, la data de 04.01.2023, aproximativ la ora 19:45, de comun acord şi prin înţelegere spontană cu o altă persoană, care a participat la săvârşirea infracţiunii în calitate de complice, acţionând cu intenţie directă, conştientizând caracterul ilegal al acţiunilor sale şi dorind survenirea urmărilor prejudiciabile ale acestora, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în municipiul Bălţi, str. Ştefan cel Mare nr. 2, în incinta farmaciei „Farmina”, profitând de faptul că nu este observată de alte persoane şi de faptul că cealaltă persoană a acoperit intenţionat cu corpul său raza de vizibilitate a altor persoane asupra obiectului infracţiunii, a sustras pe ascuns, de pe masa de lucru a funcţionarului farmaciei „Farmina”, telefonul mobil de model „O***** A 12” de culoare albastru deschis, cu numerele de IMEI1: ***** şi IMEI2: *****, valoarea căruia constituie 2499 lei, iar ulterior împreună cu cealaltă persoană, au părăsit locul săvârşirii

faptei cu bunul sustras, cauzând astfel părţii vătămate S.R.L. „Farmina Plus”, un prejudiciu considerabil în cuantum de 2499 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile Elenei Botezatu au fost încadrate juridic conform prevederilor art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *„furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.*

2. Privind procedura.

În ședința de judecată, la 31 martie 2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Botezatu Elena a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral.

În ședința de judecată, inculpata a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în săvârșirea infracțiunilor.

Apărătorul Oleg Ciumaș, care acționează în interesele inculpatei, în baza mandatului avocațial nr. MA 1883939 din 21 martie 2025 (f.d. 9, Volumul II), în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat nu au obiectat în privința admiterii cererii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatei Botezatu Elena din cererea întocmită de ultima personal, prin care recunoaște fapta incriminată, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultima a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceiași dată cererea inculpatei cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acesteia conform regulilor de audierea a martorului.

3. Declarațiile inculpatei în ședință de judecată.

Inculpata Botezatu Elena, în ședință de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 Cod de procedură penală, a declarat că susține integral rechizitoriul.

Suplimentar a explicat că, recunoaște vina și se căiește de cele comise. Dacă instanța va decide să-i aplice o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este de acord să execute o astfel de pedeapsă.

4. Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatei Elena Botezatu a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât „natura” și „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit (f.d. 44, 200, 217-219, Volumul I).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpata Botezatu Elena își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpată:

- declarațiile martorului Cojohari Vasile, care a declarat că, activează în calitate de șef de filială la farmacia „Farmina Plus" de pe teritoriul autogării mun. Bălți, și anume str. Ștefan cel Mare, 2. În timpul serviciului se folosea cu telefonul de serviciu al firmei și anume telefonul mobil de model O***** A12 de culoare albastru deschis în care se afla cartela SIM Moldcell cu numărul ***** în suma de 2500 lei. Astfel la data de 04.01.2023 la orele 19:45 fiind la serviciu a intrat în farmacie o doamna ca să procure medicamente și din urma ei au intrat un bărbat și o doamna care erau împreună, doamna era îmbrăcată în scurtă de culoare întunecată și cu părul roșcat, iar bărbatul era în scurta de culoare roșie cu căciulă pe cap și cu barbă. Telefonul mobil el 1-a pus pe masă și a plecat în depozit ca să aducă medicamentul cerut. Când a revenit cele două persoane deja au ieșit din farmacie. Ulterior el a vândut medicamentul cerut doamnei și ea a plecat. Imediat după ce a plecat, a avut nevoie să facă un apel legat de serviciu și a observat că telefonul indicat lipsește. Imediat a apelat la politie și a comunicat despre cele întâmplate după care a ieșit și a încuiat farmacia precum și a plecat să caute pe cele doua persoane pe teritoriul gării însă nu i-a găsit. Mai apoi pe înregistrările video a depistat că doamna în scurtă roșie folosindu-se de faptul că el era în depozit a sustras telefonul de pe masă fiind însoțită de acel bărbat care a văzut cele întâmplate. Prin fapta dată farmaciei S.R.L. „Farmina Plus" i-a fost cauzata o dauna materială considerabilă în sumă totală de 2500 lei (f.d. 12 Volumul I);

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 04 ianuarie 2023 și planșele fotografice**, conform căruia a fost examinată încăperea farmaciei „Farmina" amplasată în or. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr. 2, locul comiterii infracțiunii (f.d. 23-25 Volumul I);

- **procesul-verbal de ridicare din 06 ianuarie 2023**, prin care de la Cojohari Vasile a fost ridicat un suport tehnic – disc, pe care se conține o secvență video (f.d. 27 Volumul I);

- **procesul-verbal de examinare a mijloacelor materiale de probă din 06 ianuarie 2023**, potrivit căruia a fost examinată înregistrarea video din 06.01.2023, efectuată în incinta farmaciei „Firmina", unde este captat momentul sustragerii telefonului mobil de model „O***** A 12" (f.d. 28 Volumul I);

- **procesul-verbal de ridicare din 06 februarie 2023**, potrivit căruia de la ofițerul de investigații, Bunduchi Ana, au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice de la operatorii de telefonie mobilă pe 12 file (f.d. 188 Volumul I);

- **procesul-verbal de examinare din 06 februarie 2023**, potrivit căruia a fost examinată informația privind descifrările convorbirilor telefonice ale operatorilor de telefonie mobilă pe 12 file, (f.d. 189 Volumul I);

- **procesul-verbal de ridicare din 07 februarie 2023**, prin care de la angajata SRL „Blago Group", Laventir Tatiana a fost ridicat telefonul mobil de model „O***** A12" și copia buletinului de amanet pe 1 file (f.d. 192 Volumul I);

- **procesul-verbal de examinare din 07 februarie 2023 și planșa fotografică,** potrivit căruia a fost supus examinării telefonul mobil de model „O***** A12" de culoare albastră și

copia buletinului de amanet seria AH nr. 836605 din 09 ianuarie 2023 (f.d. 195-196 Volumul I).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuită, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului întocmit, acțiunile Elenei Botezatu au fost încadrate în baza art. art. **42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. b), d)** Cod penal, pentru fapta comisă la data de 04 ianuarie 2023.

Articolul **186** alin. (2) lit. b), d) din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii stabilea răspunderea penală pentru furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Potrivit art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, reprezintă circumstanță agravantă - cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Concomitent, prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024, a fost modificat art. 126 alin. (2) din Codul penal, având o nouă formulare, prin care legiuitorul a stabilit că se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Respectiv, 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei, reprezintă suma de 117000 lei.

În condițiile în care valoarea bunului sustras în mărime de 2499 lei nu depășește suma de 117000 lei, echivalentul a 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei, instanța conchide că, în speță, Legea nouă ameliorează situația persoanei care a săvârșit infracțiunea, or în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, valoarea bunurilor sustrase nu mai poate fi considerată daună în proporție considerabilă, astfel încât să fie aplicabile prevederile lit. d) alin. (2) al art. 186 Cod penal.

Sintetizând raționamentele anterioare, instanța notează că prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, în redacția Legii nr.136 din 06 iunie 2024, în vigoare 07 septembrie 2024, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea, întrucât exclude posibilitatea aplicării

prevederilor lit. d) a alin. (2) al art. 186 Cod penal, reducând din gravitatea faptei săvârșite, urmând a fi aplicate pentru faptele săvârșite până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Așa fiind, instanța va califica faptele săvârșite în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, excluzând circumstanța agravantă - cauzarea de daune în proporţii considerabile, prevăzută de lit. d) a alin. (2) al art. 186 Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv poziţia inculpatei de recunoaştere a vinovăţiei, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpata Botezatu Elena a fost trimisă în judecată, există, au fost săvârșite de aceasta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. art. **42 alin. (2) și art. 186 alin. (2) lit. b)** Cod penal după semnele – *„furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane de două sau mai multe persoane”.*

Astfel, instanţa precizează că fapta infracţiunii se demonstrează prin declaraţiile martorului Cojohari Vasile care susține că la data de 04 ianuarie 2023, orele 19:45, în farmacie a intrat o doamnă să cumpere medicamente, iar din urma ei a intrat un bărbat și o doamnă. El a lăsat telefonul pe masă și a plecat în depozit după medicamente, iar la întoarcere ultimele două persoane care intrase în farmacie nu mai erau. Ulterior, având nevoie de a face un apel telefonic a depistat că telefonul mobil nu era și imediat a anunțat poliția.

Cu referire la temeiul juridic privind atragerea la răspunderea penală a inculpatei, instanța constată că aceasta a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de

art. 186 din Codul penal, care în speță este format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existența materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Cu referire la victima infracțiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică sau juridică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, ce a fost identificată la caz.

Analizând *latura obiectivă* a componențelor infracțiunii incriminate Elenei Botezatu, instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil, în accepțiunea victimei; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile și d) modul ascuns de comitere a faptei.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de furt este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective

Din punct de vedere al calității de *subiect al infracțiunii*, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, iar inculpata întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, or conform extrasului din Sistemul Informatic de Căutare „ACCES-WEB”, Botezatu Elena este născută pe 05 ianuarie 1975 (f.d. 47 Volumul I), la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Botezatu Elena să fie recunoscută vinovată şi condamnată pentru săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) art.186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, conform semnelor calificative „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane” reieșind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpata a comis infracțiunea incriminată, anume conform acestei încadrări juridice şi cu vinovăție sub forma intenției directe.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Natalia Bordei, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatei Botezatu Elena vinovată de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. Corpul delict – telefonul mobil de model „O***** A12”, cu numerele de IMEI: ***** și IMEI: *****, de restituit proprietarului.

Apărătorul inculpatei, avocatul Oleg Ciumaș, care acționează în interesele Elenei Botezatu, a pledat pentru emiterea unei sentințe de condamnare, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 135 ore.

Inculpata Botezatu Elena în ultimul cuvânt a susţinut că regretă cele întâmplate, solicitând aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal săvârşită de către inculpată, instanţa, conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave, comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpata Botezatu Elena face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la bunurile persoanei.

Circumstanțe agravante prevăzute la art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată reține că în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatei Botezatu Elena – căința sinceră.

În aceeași ordine de idei, instanța nu va reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpată, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului, urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 80^1 Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară *sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.*

Totodată, temeiuri pentru liberarea inculpatei Botezatu Elena de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 186 alin. (2) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Totodată, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzute la art. 364^1 din Codul de procedură penală și 80^1 alin. (1) din Codul penal, *inculpatul care a* recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității, iar în același timp, aceasta nu mai poate reprezenta o circumstanță atenuantă a situației inculpatului, căruia prin însăși dispoziția normei penale, i s-au redus limitele pedepsei.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă de la limita minimă 487,5 unități convenționale până la limita maximă 1012,5 unități convenționale, munca neremunerată în folosul comunității de la limita minimă de 135 ore până la limita maximă de 180 ore sau închisoare de până la 3 (trei) ani.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social mediu al infracțiunii săvârșite or, acesta reiese din prejudiciul real adus libertății de dispunere de bunurile personale după propria conștiință, de către victima şi o stare de neîncredere în viitor privind protecția persoanelor împotriva actelor de sustragere ilegală.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acesteia a unei pedepse sub forma închisorii cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, în privința căreia partea apărării a obiectat, invocând necesitatea adoptării unei sentințe sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La acest capitol, instanța a reținut faptul că potrivit revendicării anexate la materialele dosarului, rezultă că, inculpata anterior de mai multe ori a fost atrasă la răspundere penală, fiindu-i aplicată pedeapsa cu suspendare condiționată a executării pedepsei penale și muncă neremunerată în folosul comunității (Vol.I, f.d.49), însă până în prezent aceste pedepse stabilite anterior în privința inculpatei Botezatu Elena nu și-au atins scopul, ceea ce înseamnă că inculpata este predispusă la comiterea în continuare a unor astfel de infracţiuni și care denotă faptul că pedeapsa non-privativă de libertate aplicată anterior inculpatei (muncă neremunerată în folosul comunității) nu a fost eficientă în vederea corectării inculpatei și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acesteia.

Pornind de la caracterul faptei comise, și anume că fapta săvârșită de inculpată, raportat la circumstanţele legate de personalitatea inculpatei, consideră că ultima trebuie pedepsită penal pentru acțiunea comisă și consideră ca fiind necesar de a aplica în privinţa inculpatei pedeapsa închisorii care în viziunea instanței este unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatei, care pornind de la datele caracteristice ale ultimei este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu închisoare.

Aceste circumstanțe denotă faptul că activitatea infracţională pentru inculpată ar putea deveni o îndeletnicire, iar pedeapsa închisorii cu executarea ei reală este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei, contribuind la corijarea şi reeducarea inculpatei, la formarea unei atitudini pozitive a acesteia faţă de faptele comise.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatei, de persistenţă în comiterea infracţiunilor în general, o face incompatibilă cu clemența conținută de o eventuală suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Respectiv, instanța va aplica inculpatei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 186 alin. (2) lit. b) Cod Penal, ținând cont de prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală şi a art. 80^1 alin. (1) din Codul penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, în conformitate cu art. 72 alin. (6) din Codul penal, dispune executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Referitor la solicitarea apărării privind aplicarea în privința inculpatei pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de judecată o consideră ca fiind neîntemeiată, or, aplicarea în prezenta speță a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu-şi va atinge scopul, iar inculpata nu va conştientiza gravitatea acţiunilor sale care sunt în esență periculoase pentru societate, iar în pofida acestui fapt, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și a continuat să comită din nou infracțiuni, lucru ce este inadmisibil într-un stat de drept.

6. Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Bordei Natalia nu s-a expus asupra măsurii preventive.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că, în cadrul urmăririi penale, în privința Elenei Botezatu a fost aplicată prin ordonanța organului de urmărire penală din 03 iunie 2023, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, măsură care la data de 01 august 2023 a expirat.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin. (1) din același articol.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatei Botezatu Elena măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

7. Cu privire la corpurile delicte.

În continuare, instanța statuează cu referire la corpurile delicte că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului, totodată celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului.

La caz, instanța reține că, potrivit rechizitoriului, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanța organului de urmărire penală de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte, din 07 februarie 2025, au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte – un telefon mobil de model „O***** A12” și biletul de amanet cu nr. 836605.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din data de 28 martie 2025, pronunțată în cauza penală disjunsă, instanța deja s-a expus asupra corpurilor delicte indicate supra. Din aceste considerente instanța ajunge la concluzia că soarta corpurilor delicte, la momentul emiterii prezentei sentințe a fost deja soluționată.

8. Cu privire la cheltuieli judiciare.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Bordei Natalia nu a solicitat încasarea mijloacelor cu titlu de cheltuieli judiciare și nici în rechizitoriu nu au fost invocate.

9. Cu referire la acțiunea civilă.

Cu referire la acțiunea civilă instanța de judecată reține, că în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Bordei Natalia a menționat că partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpata Botezatu Elena.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile art.art. 162, 221, 227-229, 329, 340, 364[1], 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovată Elena Botezatu de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 42 alin. (2), art. 186 alin. (2) lit. b) Cod Penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executare acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul executării pedepsei cu închisoare în privinţa inculpatei Elena Botezatu, urmează a fi calculat din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe și reținerii condamnatei.

Se aplică în privința Elenei Botezatu măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

Sentința pronunțată integral la data de 15 aprilie 2025.

Președintele ședinței,
judecător **Anatolii Blinov**